

Uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 387 k.p.k., co do oskarżonego K. M..

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów wymienionych w akcie oskarżenia i złożonych przez strony, Sąd uznał oskarżonego **K. M.** winnym popełnienia szeregu przestępstw. I tak:

K. M. w okresie od dnia 17 października 2014 roku do dnia 13 kwietnia 2015 roku w Ł., P., W., P., B., J., G., T., B. (Niemcy), S. - B. (Niemcy), H. (Niemcy) i V. (Niemcy), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z R. Ł., P. W., B. P. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi dotychczas osobami – w tym pełniącymi kierownicze funkcje w grupie, co do których materiał dowodowy wyłączono do odrębnego postępowania, w różnym składzie osobowym, brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w szczególności polegających na tym, że po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru faktycznej sprzedaży i dostarczenia samochodów osobowych własnych marek, oferowanych do sprzedaży za pośrednictwem firm (...) z siedzibą w Ł., M. P. W. z siedzibą w M., (...) R. P. z siedzibą we W., TRANS – BART B. P. z siedzibą w J. oraz za pośrednictwem portalu internetowego „otomoto.pl”, doprowadzał pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w różnych kwotach.

Takim swym zachowaniem oskarżony **K. M.** wyczerpał dyspozycję art. 258 § 1 k.k. jako że działając świadomie i celowo brał czynny udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw (punkt **1 wyroku**).

Działając w tej zorganizowanej grupie przestępczej oskarżony **K. M.** w okresie od dnia 17 października 2014 roku do dnia 13 kwietnia 2015 roku, doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru faktycznej sprzedaży i dostarczenia samochodów osobowych.

I tak:

W okresie od dnia 17 października 2014 roku do dnia 13 kwietnia 2015 roku, w Ł., P., W. i B. (Niemcy), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z R. Ł. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, zaoferował do sprzedaży za pośrednictwem firmy (...) z siedzibą we W., Plac (...) oraz AUTO – MARKET R. Ł. z siedzibą w Ł., ul. (...) i portalu internetowego „otomoto.pl”, samochody osobowe marki A. (...) Q. o wartości 140.000,00 złotych i A. (...) S o wartości 50.000,00 złotych, których faktycznie nie posiadał.

I w ten sposób oskarżony doprowadził pokrzywdzonego S. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 139.000,00 złotych – pieniędzy przekazanych na konto firmowe (...) R. Ł. AUTO – MARKET R. Ł. i na konto K. M. (...) – 19 000,00 złotych oraz wręczonych gotówką za pokwitowaniem – 120.000,00 złotych, pobierając te sumy na podstawie faktury proforma z dnia 27.10. 2014 roku nr 11/10/2014 i faktury z dnia 6.11.2014 roku nr 6/11/2014, na kwotę 140.000,00 złotych, za samochód A. (...) oraz faktury proforma z dnia 27.10.2014 roku nr 12/10/2014 i faktury z dnia 6.11.2014 roku nr 5/11/2014, na kwotę 50.000,00 złotych za samochód A. (...), jako zaliczkę na poczet rzekomo zakupionych samochodów.

Mimo wpłat nie dostarczono pokrzywdzonemu samochodów (zgodnie z zawartą umową), ani nie zwrócono zapłaconych pieniędzy.

W okresie od dnia 17 października 2014 roku do dnia 8 listopada 2014 roku w Ł., P. i B. (Niemcy), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z R. Ł. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi dotychczas osobami, oskarżony zaoferował do sprzedaży za pośrednictwem firmy (...) z siedzibą w Ł., ul. (...) i portalu internetowego "otomoto.pl", gdzie wystawiano oferty sprzedaży samochodów osobowych, których faktycznie nie posiadał, samochód osobowy marki L. (...) o wartości 140.000 złotych, którego faktycznie nie posiadał.

W ten sposób doprowadził pokrzywdzonych T. J. i H. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 135.000 złotych – pieniędzy przekazanych na konto firmowe (...) AUTO – MARKET R. Ł. i na konto K. M. (...), pobierając

tę sumę na podstawie faktury zaliczkowej z dnia 19.10.2014 roku nr 10/10/2014 – na kwotę 30.000, 00 złotych, na podstawie faktury zaliczkowej z dnia 20.10.2014 roku nr 12/10/2014 – na kwotę 55.400,00 złotych oraz na podstawie faktury zaliczkowej z dnia 24.10.2014 roku nr 16/10/2014 – na kwotę 50.000,00 złotych, jako zaliczkę na poczet rzekomo zakupionego samochodu.

Mimo wpłat nie dostarczono pokrzywdzonym samochodowi (zgodnie z zawartą umową), ani nie zwrócono zapłaconych pieniędzy.

W okresie od dnia 17 października 2014 roku do dnia 10 grudnia 2014 roku w Ł., B., W. i V. (Niemcy), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z R. Ł. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi dotychczas osobami, zaoferował do sprzedaży za pośrednictwem firm (...) z siedzibą we W., Plac (...) oraz AUTO – MARKET R. Ł. z siedzibą w Ł., ul. (...) i portalu internetowego "otomoto.pl", gdzie wystawiano oferty sprzedaży samochodów osobowych, samochód osobowy marki A. (...), o wartości 105.000,00 złotych, którego faktycznie nie posiadał.

W ten sposób doprowadził pokrzywdzonych **J. F.** i **M. K.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 104.930,05 złotych – w tym 418,05 złotych (100 euro tytułem zakupu tablic wywozowych), mieniem w kwocie 29.263,00 złotych (7.000 euro) – **J. F.** oraz w kwocie 75.249,00 złotych (18.000 euro) – **M. K.**, pieniędzy przekazanych w gotówce za pokwitowaniem, pobierając te sumy na podstawie faktury z dnia 12.12.2014 roku nr 15/12/2014, jako cenę rzekomo zakupionego samochodu.

Mimo wpłat nie dostarczono pokrzywdzonym samochodowi (zgodnie z zawartą umową), ani nie zwrócono zapłaconych pieniędzy.

W dniu 15 kwietnia 2015 roku w J., we W. i S. - B. (Niemcy) w salonie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. P. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, zaoferował do sprzedaży za pośrednictwem firmy (...) z siedzibą w J., Osiedle (...) - go M. 38 lok. 9, i portalu internetowego "otomoto.pl", gdzie wystawiano oferty sprzedaży samochodów osobowych, samochód osobowy marki B. (...) o wartości 117.000,00 złotych, którego faktycznie nie posiadał.

W ten sposób doprowadził pokrzywdzonego **R. G.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 117 000,00 złotych, pobierając tę sumę na podstawie faktury numer (...) z dnia 15.04.2015 roku na konto firmowe (...) TRANS – BART B. P., jako cenę rzekomo zakupionego samochodu.

Mimo wpłaty nie dostarczono pokrzywdzonemu samochodowi (zgodnie z zawartą umową), ani nie zwrócono zapłaconych pieniędzy.

W dniu 8.04.2015 roku w J. i w G., działając wspólnie i w porozumieniu z B. P. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami zaoferował do sprzedaży za pośrednictwem firmy (...) z siedzibą w J. Osiedle (...) – go M. 38 lok. 9 i portalu internetowego „otomoto.pl”, samochód osobowy marki B. (...) o wartości 79.000,00 złotych, którego faktycznie nie posiadał.

W ten sposób oskarżony doprowadził pokrzywdzonego **T. M.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.900,00 złotych – na podstawie faktury zaliczkowej numer FZ/06/04/2015 z dnia 8.04.2015 roku przekazanej na konto firmowe (...) TRANS – BART B. P., stanowiącej zaliczkę na poczet rzekomo zakupionego samochodu.

Mimo wpłat nie dostarczono pokrzywdzonemu samochodowi (zgodnie z zawartą umową), ani nie zwrócono zapłaconych pieniędzy.

W dniu 9.04.2015 roku w J. i w T., działając wspólnie i w porozumieniu z B. P. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, zaoferował do sprzedaży za pośrednictwem firmy (...) z siedzibą w J., Osiedle (...) go M. 38 lok. 9 i portalu internetowego „otomoto.pl”, samochód osobowy A. (...) o wartości 130.000,00 złotych, którego faktycznie nie posiadał.

W ten sposób oskarżony doprowadził pokrzywdzonego D. M. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 40 000,00 złotych – na podstawie faktury zaliczkowej numer FZ/05/04/2015 z dnia 9.04.2015 roku przekazanej na konto firmowe (...) TRANS – BART B. P., stanowiącej zaliczkę na poczet rzekomo zakupionego samochodu.

Mimo wpłat nie dostarczono pokrzywdzonemu samochodowi (zgodnie z zawartą umową), ani nie zwrócono zapłaconych pieniędzy.

Oskarżony **K. M.** dokonując tych w/w opisanych oszustw działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a z popełnienia tych przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodów.

Tym samym takim swym zachowaniem oskarżony **K. M.** wypełnił dyspozycję art. 286 § 1 k.k. (co do czynów opisanych w punktach II – IV – w związku z art. 12 k.k., gdyż na ten czyn składało się wiele zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru), w związku z art. 65 § 1 k.k., gdyż działał w zorganizowanej grupie przestępczej i z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodów.

Te sześć przestępstw oskarżony K. M. popełnił w krótkich odstępach czasu, przy wykorzystaniu takiej samej sposobności i przed zapadnięciem pierwszego, chociażby nieprawomocnego wyroku co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Dlatego Sąd uznał, że oskarżony popełnił ciąg przestępstw (art. 91 § 1 k.k.) (punkt **2 wyroku**).

Ponadto w dniu 13 kwietnia 2015 roku w J., we W. i H. (Niemcy), oskarżony **K. M.** działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z B. P. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, zaoferował do sprzedaży za pośrednictwem firmy (...) z siedzibą w J., Osiedle (...) -go M. 38 lok. 9, i portalu internetowego „otomoto.pl”, gdzie wystawiano oferty sprzedaży samochodów osobowych, samochód osobowy marki B. (...) o wartości 220.000,00 złotych, którego faktycznie nie posiadał.

W ten sposób doprowadził pokrzywdzonego P. J. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 220.000,00 złotych - mieniem znacznej wartości, pobierając tę kwotę na konto firmowe (...) TRANS - BART B. P., a następnie na konto K. M. (...), jako cenę rzekomo zakupionego samochodu,

Mimo wpłaty nie dostarczono pokrzywdzonemu samochodowi (zgodnie z zawartą umową), ani nie zwrócono zapłaconych pieniędzy.

To przestępstwo oskarżony popełnił biorąc udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw opisanych w punkcie I, a przedmiotem przestępstwa było mienie znacznej wartości (art. 115 § 5 k.k.).

Takim swym zachowaniem oskarżony **K. M.** wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 294 § 1 k.k. w związku z art. 65 § 1 k.k. (punkt **3 wyroku**).

W postępowaniu sądowym, na rozprawie głównej po jego przesłuchaniu oskarżony **K. M.**, złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu wskazanych kar i środków kompensacyjnych – naprawienia szkody, bez przeprowadzania postępowania dowodowego.

Sąd uwzględnił ten wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego, gdyż okoliczności popełnienia przestępstw nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości.

Wniosek oskarżonego K. M. poparł Prokurator, a żadna z osób pokrzywdzonych przestępstwami popełnionymi przez oskarżonego K. M. nie sprzeciwiła się takiemu wnioskowi i tym samym takim rozstrzygnięciom co do wysokości i rodzaju kar (jednostkowych i kary łącznej) oraz środków kompensacyjnych.

A wszyscy pokrzywdzeni zostali powiadomieni o terminie rozprawy poprzez ogłoszenie prasowe (vide zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Sądu Okręgowego w Łodzi k. 51) i pouczeni o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku. Pokrzywdzeni występujący w sprawie w charakterze oskarżycieli posiłkowych i ich pełnomocnicy, zostali ponadto zawiadomieni indywidualnie o terminie rozprawy.

Podstawą wymiaru kary za przestępstwo opisane w punkcie **I**, był art. 258 § 1 k.k. A za popełnienie tego przestępstwa Sąd wymierzył oskarżonemu K. M. karę 1 roku pozbawienia wolności (punkt **1 wyroku**).

Przestępstwa opisane w punktach **II – V, VII – VIII** wyczerpały dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k., w związku z art. 65 § 1 k.k.

A ponieważ stanowiły one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k., za ich popełnienie Sąd wymierzył oskarżonemu jedną karę 3 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie przepisu stanowiącego podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw to jest art. 286 § 1 k.k. (punkt **2 wyroku**).

Podstawą wymiaru kary za przestępstwo opisane w punkcie **VI**, był art. 294 § 1 k.k. A za popełnienie tego przestępstwa Sąd wymierzył oskarżonemu K. M. karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności (punkt **3 wyroku**).

Karę łączną 3 lat 6 miesięcy za popełnienie tych przestępstw i ciągu przestępstw, Sąd orzekł na podstawie art. 91 § 2 k.k. w związku z art. 86 § 1 k.k. (punkt **4 wyroku**).

Wymierzając oskarżonemu **K. M.** jednostkowe kary pozbawienia wolności w wysokości wskazanej w zaakceptowanym wniosku oskarżonego – Sąd uwzględnił stopień winy oskarżonego (wszystkie przestępstwa zostały popełnione umyślnie), społecznej szkodliwości wszystkich popełnionych przez oskarżonego przestępstw, i wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie orzeczone kary i środki kompensacyjne mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego.

Okolicznościami obciążającymi przy wymiarze kar pozbawienia wolności była uprzednia karalność oskarżonego K. M., wielość popełnionych przestępstw i znaczne szkody jakie ponieśli liczni pokrzywdzeni oraz działanie oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Karę łączną pozbawienia wolności Sąd wymierzył stosując zasadę pełnej absorpcji przez karę wymierzoną za oszustwa popełnione w ciągu przestępstw (punkt **4 wyroku**).

Zgodnie z treścią wniosku oskarżonego **K. M.** – który to wniosek zaakceptował Prokurator i któremu do chwili wydania wyroku nie sprzeciwił żaden z pokrzywdzonych zawiadomiony o terminie rozprawy i powiadomiony o możliwości złożenia takiego wniosku przez oskarżonego – Sąd orzekł wobec oskarżonego K. M. obowiązek częściowego naprawienia szkód wyrządzonych popełnionymi przez niego przestępstwami oszustwa, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych **S. D. T. J.** i **H. J., J. F.** i **M. K., R. G., T. M.** i **D. M.** kwot opisanych w punkcie **5 wyroku** będących częścią szkód jakie ponieśli ci pokrzywdzeni poprzez działanie (wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami) oskarżonego K. M..

Obowiązek naprawienia szkód został orzeczony na podstawie art. 46 § 1 k.k. na rzecz tych pokrzywdzonych, którzy złożyli wnioski o nałożenie m.in. na oskarżonego K. M., takiego obowiązku.

Zgodnie z treścią art. 46 § 3 orzeczenie takich odszkodowań nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu niezaspokojonej części roszczenia w drodze postępowania cywilnego.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu **K. M.** okres jego tymczasowego aresztowania od godziny 13.30 dnia 27 listopada 2015 roku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ze względu na jego sytuację rodzinną i majątkową (oskarżony jest m.in. zobowiązany do zapłaty wielotysięcznych odszkodowań na rzecz pokrzywdzonych) uiszczenie całej części kosztów

sądowych będzie zbyt uciążliwie, Sąd zwolnił oskarżonego **K. M.** od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych poza kwotą 1000 złotych.